

РЕКТОРИ

ШЕДЕЙ
Олександр
Ісидорович

*Начальник ХІПТУ,
1938–1951 рр.*

*Кандидат
технічних наук,
доцент*

Народився 24 серпня 1906 р. у м. Казатин (нині — Вінницької області) у сім'ї робітника-залізничника. З серпня 1938 р. по серпень 1951 р. працював начальником ХІПТУ. Під керівництвом О. І. Шедея у 1938–1939 н. р. був розроблений статут інституту, нові програми всіх навчальних дисциплін. Відбулося значне зміцнення зв'язку ВНЗ з виробництвом. Науково-дослідна робота орієнтувалася на вирішення практичних проблем залізниць. Для цього було створене спеціальне бюро, співробітники якого аналізували вантажообіг вагонів, розробляли заходи з його збільшення. Вчені інституту відряджалися на об'єкти залізничного транспорту.

ІГНАТЬЄВ
Олександр
Федорович

*Ректор ХІПТУ,
1951–1972 рр.*

*Кандидат
технічних наук,
професор*

Народився 22 липня 1907 р. в м. Запоріжжі у сім'ї робітника-залізничника. З 1951 по 1972 р. — ректор ХІПТУ. Організаторські здібності О. Ф. Ігнат'єва, його досвід, енергія та вміння працювати з людьми сприяли згуртуванню колективу, виконанню складних завдань. Час керівництва Олександра Федоровича — це, насамперед, період інтенсивного будівництва і розвитку навчального закладу.

Перед новим ректором постала гостра проблема розширення інституту. Вже у 1953–1954 н. р. було введено в експлуатацію новий навчальний корпус площею 5300 кв. м та організовано 12 нових лабораторій і 23 кабінети.

На початку Другої світової війни керував евакуацією ХІПТУ до Ташкента. За його наказом силами інституту були відремонтовані вісім вагонів, що дозволило перевезти майно та обладнання навчального закладу, бібліотеку та архівні документи. В евакуації інститут певний час був об'єднаний з ТашІІТом, а в травні 1942 р. знову став самостійним. Начальник ХІПТУ активно сприяв збереженню самостійності очолюваного вишу, організовував роботу викладачів з набору студентів на вузлових станціях Ташкентської та Туркестано-Сибірської залізниць. У січні 1944 р. ХІПТ розпочав повернення до Харкова. Більша частина робіт з відновлення навчального закладу здійснена колективом на чолі з начальником інституту. Приміщення були готові до початку занять вже в грудні 1944 р. У 1948 р. інститут досяг довоєнної кількості випускників, за що був нагороджений Грамотою уповноваженого Міністерства вищої освіти як один з найкращих ВНЗ України.

З 1947 по 1971 р. О. І. Шедей — завідувач кафедри локомотивів. Протягом 1956–1958 рр. здійснював допомогу Шанхайському політехнічному інституту (КНР) як спеціаліст з підготовки кадрів залізничників.

Олександр Ісидорович став організатором і керівником процесу перепідготовки паровозників, керівників залізниць, ремонтних заводів, викладачів транспортних ВНЗ у період масового переходу залізничного транспорту на тепловозну тягу. Наукові праці О. І. Шедея присвячені різноманітним аспектам експлуатації і модернізації дизелів тепловозів та діючого в ті часи парку тепловозів ТЕЗ.

Нагороджений орденами Червоної Зірки, «Знак Пошани», знаком «Почесному залізничнику» та ін.

У 1960 р. створено факультет автоматики, телемеханіки та зв'язку, який протягом довгого часу був основним постачальником фахівців цієї галузі для залізниць СРСР. У 1966 р. відкрито філію ХІПТУ в Києві, а в 1968 р. — у Донецьку. В 1963 р. інститут отримав право приймати до захисту докторські дисертації.

У 60-ті рр. були побудовані гуртожиток, два житлових будинки, створена оздоровча база академії — пансіонати в Алушті, Євпаторії та на Червоноокопському водосховищі.

З 1972 по 1974 р. Олександр Федорович завідував кафедрою транспортних сполучень та охорони праці ХІПТУ. Опублікував 50 наукових праць, переважно з питань механізації будівельних і колійних робіт, розробник майже 20 проектів, багато з яких отримали практичне застосування. Автор 14 винаходів.

Олександр Федорович здійснював велику громадську роботу. Був членом Комітету з Державних премій УРСР в галузі науки і техніки при Раді Міністрів УРСР, головою секції транспорту комітету, членом секції науково-технічної Ради Міністерства важкого, енергетичного та транспортного машинобудування СРСР, членом науково-технічної Ради Міністерства транспортного будування СРСР, неодноразово обирався депутатом Харківської обласної та міської Рад депутатів трудящих.

За довголітню й плідну роботу О. Ф. Ігнат'єв нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом «Знак Пошани», вісьмома медалями, Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, знаком «Почесному залізничнику», почесними грамотами Міністерства шляхів сполучення СРСР. Як учасник ВДНГ, нагороджений малою Золотою медаллю.